

Danilo Gorinšek:

Dokler . . .

*Dokler še cvetica rdeča
sredi vrtu ti cvetè,
še raduje se oko ti,
še raduje se srce.*

*Dokler bo še vera v srcu,
da nad tabo Oče bdi,
še prepeval boš veselo,
srečen boš vse žive dni.*

*A če cvetka ta ovene,
v vrtu radosti več ni;
nimaš vere več nobene —
živ si mrtvec med ljudmi.*

Venceslav:

Mraz.

*Po celem svetu rase mraz.
Molčijo polja in drevesa suha,
krivenčijo roke v nebo.
Lačne ure k nam gredo.
Usmili se, Bog sveti, nas,
ki glad nam s sivo roko žuga
in smeje nam se z motnimi očmi.*

*V vaseh pod snegom luč gori —
nobena ni za nas prižgana;
čez bele klance pot hiti —
nobena ni za nas speljana.*

*Ves svet je v led in kamen zakovan,
z verigami prepleten krog in krog.
O da bi prišel Klepec velikan,
o da bi prišel sveti, sveti Bog!*